

Dómurin yvir landsstýrissamgonguna!

Hava klandrast og ongan politikk ført í fyra ár

— og vanligi skattaborgarin
skal rinda prísir fyri hetta
ábyrgdarloysi

Tað hevur verið sera óforsvarligt av teimum trimum samgonguflokkunum at draga politisku naggatødnina, sum longu var sjónlig, áðrenn eitt ár var farið, út í heili fyra ár, segði Atli Dam, formaður javnaðarflokksins m. a. í síni umrøðu av lögmannsrøðuni.

Vit prenta røðu hansara í dag og í fylgjandi bløðum

Undanfarnu landsstýri — sum Javnaðarflokkurin stóð á odda fyri — lögdu herðslu á at fáa uppbyggt ein hagfrøðisligan stovn, sum kundi veita umsiting, løgtingi og almenningi frægast møguligt taltílfar sum grundarlag undir metingini um stýring og útbygging av hesum samfelag. Tað eydnaðist sera væl, og vit

hava ídag ein hóp av tølum um flest øll samfelagsøki — figgjarstöðu, vinnuliv, framleiðslu, fólkatalfr. o. s. fr.

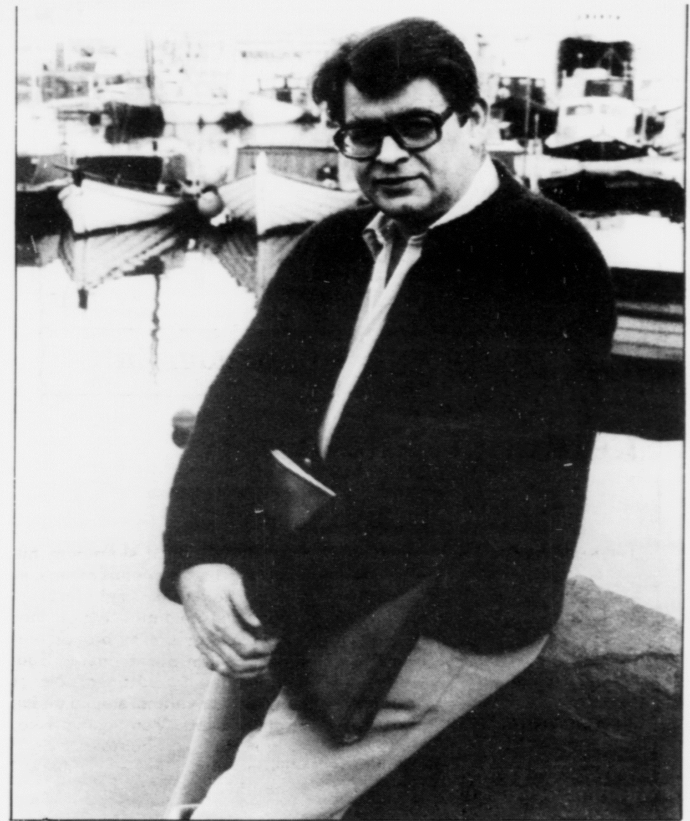
Hetta tilfar er sera hent, verður tað nýtt so sum tað er.

Men tað er sera vandamikið — og verri enn ongi tøl at nýta — tá tølini verða missnýtt til at tekna eina skeiva mynd av okkara støðu. At ræða við ella til at burturforklára eina álvarssama støðu við at nýta ljósareyð tøl og villandi talsamansetingar.

Tølini eiga vandaliga og reiðiliga viðgerð uppiborna, verða tey tambað og snarað og nýtt í ósannindis orðum, kunnu tey gera óbótaligan skaða.

Talknúsarin

Fyriliggjandi skjal — hin sonevnda lögmannsrøðan 1984 — er eitt greftligt dømi um misnýtslu av frægum tølum, soleiðis at hon tekur eina heilt aðra mynd enn veruleikan, so sum hann sær út fyri fólk, ið duga at lesa tøl, og soleiðis sum búskaparfrøðingar í teirri nógvu umrøðu, veruleikan júst ið hevur fingið — siggja hann.

Atli Dam: — Hava fyra ár við vina- og kenningapolitikki forkomið allari virðing fyri politiskum arbeiði?

Serliga hava ávaringarnar og varskoðini verið álvarssom ið, men høvundin av skjalinum letst ikki um vón, melur bert grovari enn nakrantíð tølini ígjøgnum talknúsaran, so tey bóla út aftur »hultur til bultur«, fyri at hann kann pilka tey talbrot burtúr, sum hann heldur seg hava brúk fyri til tess at káva útyvir, at vit veruliga hanga úti av eggini

búskaparliga sæð, tí hann orkaði ikki, visti ikki, megnaði ikki alt tað »góða«, sum dugdi so væl, visti so væl og kundi loysa so væl fyri bert fyra árum síðani.

Tann greiða »analysis« og tann sakliga ávaring, sum so nógv hevur verið frammi alt hetta seinasta árið.

Framhald á síðu 8

teir mongu lesarar, vit hava í dag. Tað er mín meting, at tey eisini fram-yvir fara at leggja alla orku í arbeiðið, soleiðis, at blaðið kann rokka út til enn fleiri lesarar — og soleiðis, at enn fleiri spurningar kunnu verða viðgjørdir.

»Rom varð ikki bygdur eftir einum degi«. Heldur ikki Sosialurin verður fullfiggjaður eftir einum degi. Tað verður hann helst ongantíð. Men skulu vit rokka longri, so er neyðugt, at eisini tit, ið hava havt tilknýti til blaðið á onkran hátt, stuðla. At tit eisini kenna ábyrgd fyri tykkara áhugamálum. At tit, tað snýr seg um spurningar, tit sjálvi eru engageraði í og hava kunneika til, gera vert við tykkum. At tit eru við til at fylla tann karm út, sum starvsfólkini á Sosialinum nú eftir nógvum árum hava skapt.

Tianverri má eg viðganga, at vit her á blaðnum, hava fingið alt ov fáar bótandi hendur — og alt

ov nógvur spillandi tungur.

Tú spyr, hví Sosialurin krógvar seg. Eg fari at venda sama spurningin til tin onnur, sum siga seg vilja blaðnum væl. Hví krógva tit tykkum! Hví bóta tit ikki upp um armar — og saman við teimum, sum tit náttúrliga halda áttu at tala tykkara sök, gera Sosialin til eitt enn betri blað, sum ikki minst tann arbeiðandi fjøldin í Føroyum kann verða fegin um.

Hvat viðvíkir teimum einstøku spurningunum skal eg bert svara undir einum, at vit royna tað vit eru ment, — og annars vísa til restina av hesum svari.

Sum lesari og/ella virkin innan ein ella annan áhugabólk ert tú vælkom-in at lata okkum tilfar, ið tú metir kann gagna eini ávisari sök. Vit ynskja solumleiðis at taka upp til tjak so mong samfelagslig evni sum gjørligt. Men tú eigur tað eisini at kenna tina ábyrgd og medvirk-

an.

Viðvíkjandi seinasta spurninginum skal eg vísa til oddagreinina í Sosialinum týsdagin 21. august.

Tá tú skrivar, at Sosialurin fyllti 25 ár í 1980, so kann hetta helst misskiljast. Tað var navnið »Sosialurin« sum fyllti hetta árið, 25 ár frammanundan bar blaðið navnið: »Føroya Sosialdemokrat«.

At enda. Vit fara framvegis at hava eitt vakið eyga fyri skeivleikum og órættvísi í samfelagnum. Men jú fleiri vakni eygu eru, tess betur og meira siggja vit. Titt eyga er vakið. Halt fram við tí. Meira er vissuliga at vinna við eini bótandi hond enn eini spillandi tungu.

Jan Müller

PS. Tá okkurt er á vási, rópa tit, hvar er blaðið! Eg fari at rópa, hvar eru tit!

Bint frið!

At vestanlondini skuldu vera í felag, funnu teir uppá, sum á sinni stovnaðu NATO. Hugtakið varð brúkt í agitátiónini fyri at fáa sum flest av teimum kapitalistisku londunum upp í hernaðarsamgonguna NATO.

Tey seinastu árinu hevur tað aftur verið vanligt at hoyra, at »vit í vesturheiminum eiga at standa saman«, »vit vestavendu« o. l. Eisini okkara lögtingsmenn bekendu seg til vesturheimin, tá teir komu oman aftur av vitjan í Mjorkadali og á Sornfelli fyrr í ár.

At tósið um samhuga millum vestanlondini nú er tikið fram aftur, er orsakað av tí vaksandi friðarrørsluni, ið USA og tess sameindu halda setir fót fyri vápnadubbingini.

Sum eina roynd at spjæða friðarrørsluna, fyri at villeiða friðarfólk, verð-

ur ført fram, at vit noyðast at »velja síðu«, vestur ella eystur, NATO- ella Warszawa-samgongu. Vraða vit NATO, kemur Warszawa-samgongan og tekur okkum, verður sagt. Friðarrørslan tekur ikki støðu soleiðis. Friðarrørslan vendir sær imóti øllum krigsfyrireikingum.

Í Sosialinum 16. august sigur Sverre Midjord, at »tann størsti meiriluti er í Føroyum fyri at varðveita okkara tilknýti til... NATO«.

Tað er ikki satt, Sverre. Hatta er eitt sjónarmið, ið fólkafloksmenn og aðrir nato-istar kunnu eiga fyri seg sjálvar. Tað sama er galdandi fyri, at »...avleiðingar... sum kunnu standa av eini støðutakan, sum er negativ vestavend...«

Løgtingið, sum hevur skapt sær virðing um allan heim fyri uttanveltaðu

støðu sína, og friðarrørslan, sum fær undirtøku av fleiri og fleiri føroyingum, fara neyvan at lata seg villeiða av Sverre og øðrum, ið renna ørindi fyri NATO. Føroyingar hava allar tíðir hildið fast við, at vit vilja vera óheft av øllum hernaðarsamgongum, í vónini um at sleppa undan tí stóra ragnarokinum.

R.

Tit ringja
sosialurin,
tlf. 11820
— vit skriva